

Deosebiți față de lume

Text biblic: **Coloseni 2:16-23**

Versetul de aur

Astfel, dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date. **Coloseni 2: 12-23**

Introducere

Datorită faptului că, între Coloseni s-au strecurat oameni care tulburau credințioșii Colosenilor, cu privire la mâncare sau alte practici. Aceste cerințe excesive ar fi putut cauza credințioșilor dificultăți în a-L urma pe Isus. Acești învățători falși nu doar că tulburau pe apostolul Pavel și pe credințioșii Coloseni; învățăturile lor false aveau ramificații veșnice. Apostolul Pavel a scris epistola către Coloseni în prima jumătate a anilor 60 AD., iar cei care au primit Epistola au fost o comunitate de credințioși din Colose (Col 1:1-2). Când Pavel a compus această scrisoare, el nu ajunsese încă în Colose. (1: 4-7; 2: 1). Probabil că a scris scrisoarea în timp ce era arestat la Roma (Fapte 28:16, 30).

Nu se știe dacă Pavel a vizitat vreodată Colose sau nu, dar el a auzit de la alții despre credința credințioșilor Coloseni (Col 1:4). El a intenționat ca scrisoarea să-i încurajeze pe Coloseni (2: 2-3) și să abordeze învățăturile false care se infiltraseră în biserică (Col 2: 4-5) Putem presupune că atât învățătura evreiască, cât și cea păgână din Colose amenințau să-i rățăcească pe credințioși. Acest sistem de credință exagerată era compus din diferite elemente din diferite tradiții religioase și filosofice care nu erau înrădăcinate în Evanghelia lui Isus Hristos.

Contextul lecției

I. Probleme de Judecată (Coloseni 2:16-19)

A. Practici obscure (v 16-17)

Legea lui Moise le interzicea evreilor să consume anumite tipuri de carne (Levit 11; Deut 14:2-20). Aceste interdicții nu s-au fi aplicat neamurilor. Cu toate acestea, liderii bisericii din secolul I au adăugat interdicții cu privire la consumul de alimente al Neamurilor (Fapte 15:20, 29; 21:25). Pavel a dat îndrumări suplimentare în această privință: credințioșii le pot consuma atâta timp cât nu îi face pe alții să păcătuiască (Rom 14: 20-21; 1 Cor 8).

Probabil că unii credințioși din Colose consumaseră alcool, determinându-i pe alții să-i judece pe credințioși. Cu toate acestea, doar consumul anumitor alimente sau consumul anumitor băuturi nu poate provoca necurăție spirituală (Marcu 7:14-19).

Bisericile din secolul I din Roma și Galatia au întâmpinat probleme cu privire la norme și respectări de acest fel (Rom 14:1-10; Gal 4:8-11). Pavel a respins astfel de norme pentru că pot provoca dezbinare (4:17) și piatră de poticnire (Rom 14:13-18). Credințioșii ar trebui să-i slujească pe alții cu dragoste, mai degrabă decât să urmărească aparențele sfințeniei care ignoră dragostea.

B. O umilință falsă (v 18)

Pavel le-a poruncit Colosenilor să trăiască în umilință (Col 3:12). Cu toate acestea, învățătorii păgâni din Colose au avut un sentiment greșit de umilință. Natura manifestărilor lor de falsă umilință este necunoscută. O posibilitate este că Pavel se referea la practici voluntare de lepădare de sine, cum ar fi postul. Isus îi avertizase pe urmașii săi cu privire la oamenii care fac un spectacol public din postul lor (Matei 6:16). Aceste manifestări au dezvăluit un sentiment de umilință nesincer și greșit direcționat. În loc să arate umilință, acești învățători

falși deveniseră ipocriți și mândri prin acțiunile lor (Col 2:18c).

C. O separare spirituală (v 19)

Comparația Bisericii cu trupul lui Dumnezeu, apare frecvent în scrierile lui Pavel (Rom 12:4-5; 1 Cor 12:12-27; Ef 4:14-16). El îl declarase anterior pe Hristos ca Capul Bisericii (Col 1:15-18; Ef 1:22). Dacă întregul corp este despărțit de cap, acesta va muri. Biserica din Coloseni era pe punctul de a pieri dacă nu menținea o legătură strânsă cu Hristos (Ioan 15:1-7). Falșii învățători ai Colosenilor riscău să foarte dificilă legătura celor ce-i ascultau cu Hristos. Moartea spirituală era sigură dacă nu erau înrădăcinați în Hristos. Fiecare membru al bisericii are un rol și o lucrare deosebită, la fel cum ligamentele și tendoanele au într-un corp uman. Biserica va crește pe măsură ce membrii ei rămân în Hristos (Fapte 2:42-47). Creșterea nu vine prin munca omului, în schimb, Biserica crește pentru că Dumnezeu o face să crească (1 Cor 3:6).

II. Reguli bune de urmat (Coloseni 2:20-23)

A. Morți împreună cu Hristos (v 20)

Forțele spirituale elementare ale acestei lumi sunt puterile-vizibile și invizibile-care dețin autoritate temporară în lume. Acestea ar putea fi forțe demonice sau filosofii păgâne. Aceste forțe sunt " puterile și autoritățile "(Col 2:15) care îi determină pe oameni să urmeze" filosofia goală și înșelătoare, care depinde de tradiția umană " (Col 2:8). Deși credințioșii din Colose trăiau în lume, ei nu trebuiau să fie ca lumea. Cu toate acestea, ei au murit față de acest mod de viață, și în schimb, au fost înviați la o viață nouă prin moartea și învierea lui Hristos (Col 2:11-13). Ca urmare a noii lor vieți, ei își vor întoarce inimile spre lucrurile cerești (Col 3:1-3) și vor trăi ca "poporul ales al lui Dumnezeu" (Col 3:12-17).

B. Lucrurile temporale (v 21-22)

Pavel a rezumat rânduile și poruncile învățătorilor falși. A nu gusta probabil se referă la judecata lor cu privire la consumul de mâncare și băutură. Credințioșii nu trebuie să se despartă de lume, ei trebuie să rămână în lume, dar să fie sfinți în ea (Ioan 17:15-21; Rom 12:2).

C. Limitați în putere (v 23)

Învățătorii falși din Colose au învățat că urmarea poruncilor umane va aduce înțelepciune unică de la Dumnezeu. Cu toate acestea, aceste reglementări nu ar putea aduce niciodată înțelepciune de la Dumnezeu. În schimb, ele au dus la înțelepciune și nebunie lumească (Rom 1:21-23; 1 Cor 3:19-20).

Pavel dezvăluie trei aspecte ale acestor porunci și învățături. Mai întâi au fost cerințele lor pentru închinare. Ei s-au concentrat pe închinarea la lucruri și nu la Creator. În al doilea rând, o astfel de închinare a dus la "amăgire deșartă" (Col 2:18a). Astfel de manifestări de umilință greșită au inclus probabil practici de renunțare la sine. În al treilea rând, aceste cerințe și manifestări de umilință pot duce o persoană la un tratament aspru al corpului (Col 2:16, 21).

CONCLUZII

Unii învățători falși din Colose au făcut Viața Creștină mai complicată decât ceea ce era cerut de Dumnezeu. Ei au adăugat obligații peste cele ale lui Dumnezeu, credințioșilor Coloseni. Nu știm de ce acești învățători le-au prezentat Colosenilor aceste lucruri. Învățătorii falși au uitat sau ignorat cu totul importanța unei legături cu Hristos, capul Bisericii. În loc să caute viața în Hristos, ei au căutat în zadar înțelepciunea prin legi umane.

La urma urmei, ce se poate adăuga Evangheliei mântuirii prin Hristos? Ce mai avem nevoie? Numai atunci când acceptăm că lucrarea lui Hristos a realizat ceea ce aveam

Ce trebuie să memorăm: Viața spirituală vine de la Hristos Isus, capul.